

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. К., 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510103372 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 405 от Кодекса за застраховането (КЗ) и чл.409 от КЗ във вр. с чл.86,ал.1 от ЗЗД.

Образувано е по предявен от К. П. П. ЕГН ***** и пост.адрес: гр.Ш., ул.“*****“3, чрез адв.В.Д. Д. от БАК, иск с правно основание чл. 405, ал.1 КЗ за осъждане на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО“ *****“АД ЕИК *****”, със седалище и адрес на управление гр. С., ****, район *****, жк.“*****“, ул.“**** С.“***** за заплащане на обезщетение в размер на 3499,80лв. за настъпилото застрахователно събитие на ***** и нанесени щети/увредена фасадна мазилка/, съгл. клаузите посочени в ЗАСТРАХОВКА „ДОСТЪПНАТА СИГУРНОСТ – ЗА ДОМА“ – полица №*****, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба , както и обезщетение за забава по чл.409 от КЗ във вр. с чл.86,ал.1 от ЗЗД в размер на 188,60лв., за периода от 30.04.2021г. до 09.11.2021г. Претендира за разносните по делото.

В исковата молба ищецът твърди, че на *****г. в гр.К., сключил с ответника ЗАСТРАХОВКА „ДОСТЪПНАТА СИГУРНОСТ – ЗА ДОМА“ – полица №***** с начална дата 00:00ч. на *****г. и крайна дата: 24:00ч. на *****г. и застраховал собствения си недв.имот, находящ се в гр.Ш., общ.К., обл.С.З., ул.“*****“№3, като застрахователната премия била платена еднократно. Застраховката от ищеца била сключена при застрахователно покритие – СИГУРНОСТ и застрахователна сума : 90 000лв. Сочил, че на *****., установил, че е увредена фасадната мазилка на жил.сграда, за което уведомил застрахователното дружество. Било подадено уведомление за щета на *****г. и ЩЕТАТА била заведена под № *****г.

Сочил, че представител на застрахователното дружество посетил застрахования имот, съставил КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ на *****г. и уверил ищеца, че ще изпрати вещо лице, което да извърши оглед и да оцени щетите. Вещо лице не било изпратено от страна на застрахователното

дружество, въпреки многократните молби от страна на ищеца. Представителят на застрахователното дружество в гр. К. заявил на ищеца, че нямало в момента нещо лице, като му предложил сам да си намери нещо лице, което да му извърши огледа. Ищецът сметнал, че не е редно той да търси вещи лица, това било задължение на ответното дружество, поради което и на 24.08.2021г. отново изпратил молба до ответното дружество, но писмено. В отговор на молбата му, ответното дружество му изпратило ПИСМО с изх. №99-*****/02.09.2021г. с което му се отказало изплащане на застрахователно обезщетение. Сочи, че застрахователното събитие настъпило в срока на действие на застрахователния договор. Застрахованото имущество, собственост на ищеца, претърпяло увреждане на фасадна ,мазилка, поради което счита, че били налице предпоставките за изплащане на застрахователно обезщетение.

Твърди, че категорично се осъществил сложният фактически състав, обосноваващ отговорността на застрахователя по чл.405, ал.1 от КЗ – наличие на валидно учредено застрахователно правоотношение между страните; настъпване на твърдяното застрахователно събитие в периода на осигуреното застрахователно покритие; наличие на вреди, за които се претендира застрахователно обезщетение, възникнали в резултат от застрахователно събитие; изпълнение на задълженията, поети от ищеца в качеството му на застрахован за заплащане на дължимата застрахователна премия; уведомяване на застрахователя за настъпило застрахователно събитие и представяне на необходимите документи за неговото установяване. При кумулативната даденост на тези предпоставки, съгласно цитираната разпоредба в тежест на застрахователя възниквало задължение за заплащане на застрахователно обезщетение на застрахования.

Сочи, че протоколът за оглед на щета по застраховката обективизирал обстоятелството, че застрахователят извънсъдебно признал факта на увреждането на застрахованото имущество в резултат на застрахователни причини. Това изявление на ответника в частния документ /Констативен протокол от *****.г./ съставлявал извънсъдебно признание на реализираното на покрит от застраховката риск, довел до повреждане на застрахования имот. Застрахователят следвало да отговаря за вреди настъпили във време на действие на застрахователния договор. При определяне размера на дължимото обезщетение следвало да се съобрази разпоредбата на чл.208, ал.3 КЗ/отм./, според която обезщетението следвало да е равно на размера на фактура №***** от 05.10.2021г., че стойността на ремонта на увредената мазилка бил 3 499,80 лв. с вкл.ДДС, която била необходима на ищеца , за да извърши възстановяване на мазилката, което включвало: замерване, замрежване, полагане на мазилка и боядисване. Принципът на пълна обезвреда изисквал обезщетението да е в размер на разходите, които са необходими за възстановяване на увреденото имущество в състоянието преди увреждането. Кодекса на застраховането , в разпоредбите на чл.189, ал.4 КЗ, чл.190, ал.2 КЗ, чл.206, ал.3 КЗ, чл.207, ал.2 КЗ, чл.211 КЗ, посочвал основанията, при които застрахователят по имуществената застраховка може да откаже изплащане на застрахователно обезщетение.

Сочи, че съгласно чл.409 от КЗ застрахователят дължал законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл.405, освен в случаите на чл.380, ад.3 от КЗ. В случая уведомлението до застрахователя било подадено на *****.г. от който момент съобразно уговорките в договора и разпоредбите на КЗ, започвал за тече 15 дневен срок

за произнасяне на застрахователя. Законната лихва се дължала след изтичане на този срок, за ответника възниквало задължение да изплати обезщетение или да откаже изплащането му в 15 дневен срок, законна лихва се дължала, считано от 30.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на 3499,80лв. за настъпилото застрахователно събитие и нанесени щети, съгл. клаузите посочени в ЗАСТРАХОВКА „ДОСТЪПНАТА СИГУРНОСТ – ЗА ДОМА“ – полица №*****, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба, както и обезщетение за забава по чл.409 от КЗ във вр. с чл.86,ал.1 от ЗЗД в размер на 188,60лв., за периода от 30.04.2021г. до 09.11.2021г. Претендира за разноските по делото.

С Разпореждане от 04.02.2022г. съдът е оставил исковата молба без движение и е указал на ищеца в 7-дневен срок от получаването на съобщението да уточни датата и вида на застрахователното събитие.

В указания срок е постъпило такова, сочи, че на ***** е установил, че била увредена фасадната мазилка на жил.сграда, в която живеел и която била обект на застраховката. След като се прибрал от работа, установил, че на една от стените на къщата му имало голяма и дълбока „драскотина“ около метър и дълбочина няколко сантиметра, изолацията, т.е. боята и мазилката липсвали, като върху изолацията също се виждали драскотини, имало и нещо мазно на стената, като масло или грес. Уведомлението за щета било подадено на *****г. и щетата била заведена под №*****г

Ответникът в отговора на исковата молба оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва твърденията в исковата молба, а именно:

- че е настъпило застрахователно събитие на *****;
- че размерът на вредите са на стойност 3688,40лв.

Не оспорва следните факти:

- че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка “Достъпна сигурност – за дома“ със ЗП №***** за периода от *****г. до *****г.

Сочи, че настоящият спор бил по доброволна имуществена застраховка “Достъпна сигурност – за дома“, където страните предварително се договорили за условията на договора – в полицата, Специалните условия и Общите условия. Доколкото се касае за доброволна застраховка, при несъгласие на застрахования с клаузите, той нямал задължение да ги приеме и да сключи договор при условия, които смята за неприемливи.

Сочи, че имуществената застраховка “Достъпна сигурност – за дома“, дори и доброволна, се сключва при определени условия и следвало застрахованият в случай, че твърди да е настъпило застрахователно събитие да представи съответни документи и да даде достоверна информация. Застрахователния договор бил подписан при действието на общи и специални условия. Съгласно чл.344, ал.1 и чл.348, ал.1 от КЗ представените Общи условия били неразделна част от договора за имуществена застраховка “Достъпна сигурност - за дома“ между страните. Не се спори, че застрахованият бил запознат с Общите условия, получил екземпляр от тях и ги приел/чл.348, ал.1 от КЗ/. В Общите условия ясно и недвусмислено били посочени кои били покрити, кои изключените рискове/чл.345, ал.5 от КЗ/ и при какви условия се изплащали застрахователни обезщетения, какви били правата и задълженията на страните по договора. Следвало да се приеме, че Общите и Специални условия станали част от договорното правоотношение между страните и

служели за уреждане на техните отношения. При несъгласие на застрахования с Общите и Специални условия в частта относно клаузите, той нямал задължение да приеме тези условия, нито да сключи застрахователен договор при условия, които смятал за неприемливи.

При сключване на застрахователната полица застрахователят не извършвал оглед на застрахованото имущество. След настъпване на застрахователно събитие и след надлежно уведомяване на застрахователя се извършвал такъв. Застрахованият на основание чл.34 и чл.36 от Общите условия следвало да докаже настъпването на застрахователното събитие.

Сочи, че съгласно Параграф 1, т.4 от ДР на Кодекса за застраховането "застрахователно събитие" е настъпването на покрит риск по застраховка в периода на застрахователното покритие. Застрахованият не бил освободен от тежест да установи настъпването на застрахователното събитие. Без никаква корекция на това правило, застрахователят би се оказал обвързан за всякакви вреди, независимо как са причинени, а това би било поемане на необосновано висок и изцяло непредвидим риск.

В настоящият случай, ищецът не доказал настъпването на твърдените увреждания. Било видно от изготвения снимков материал при огледа на застрахованото имущество, че същите могли да бъдат нанесени при естественото експлоатиране на обекта, преминаване покрай фасадата и удар с предмет.

В непосредствена близост до уврежданията били разположени множество твърди предмети, вкл. стол, газова бутилка, камък и други, при пренасянето/преместването на които можело да се нанесат уврежданията. В непосредствена близост се намирала и използвана електрическа скара, като около нея не били взети мерки за предпазване на фасадната мазилка от попадане на пушек, сажди и мазнини. Виждало се, че на фасадната мазилка били оставени следи от подова мазилка, т.е., след полагане на фасадната мазилка били извършени други СМР, които нанесли уврежданията.

Твърди, че напълно допустимо било увреждането на фасадната мазилка да е причинено без умисъл от собствениците или други ползватели на имота и да не е настъпило на *****. Възможно било и имотът да е бил с процесните увреждания още при закупуването му през 2019г. от ищеца.

Сочи, че съгласно Специалните и Общите условия по застраховката, застрахованият имал права и задължения по него и едно от тях било да докаже настъпването на застрахователното събитие. Договорената клауза в чл.36 от ОУ ограничавала и възможността за злоупотреби на ползвателя да завежда неограничен брой щети, като събитията само се декларирали като факт на установяване, без описание на причините за настъпването.

Сочи, че съгласно III. Общи заключения, чл.3, ал.1, т.3.4 и 5 от Общите условия по застраховката застрахователят не дължал обезщетение при:

т.3 „нарушени строително-технически норми и изисквания, строителни недостатъци, недоброкачествен ремонт или монтаж, неотстранени повреди от по-рано настъпили събития“

т.4 „фабричен или скрит дефект, собствен недостатък, корозия, износеност, овехтяване, одраскване, нащърбване, мухъл, ръжда, прояждане от насекоми и гризачи, разкъсване, счупване или авария на машини, механични смущения, употреба на неподходящи материали, лошо изпълнение, проектантска грешка;

т.5“влага, плесен, ферментация, изпарения, промяна на цвета“

От заявените твърдения в исковата молба, а и в Уведомлението за щети не

ставало ясно дали застрахования обект се ползва постоянно от застрахования, както и преди твърдяното събитие дали ищецът е забелязал уврежданията; колко време имота не бил посещаван от обитателите преди датата *****; дали до същия имат достъп външни лица/например няма външна ограда/; дали има проникване с взлом на външна врата; дали в периода от установяване на вредите до извършване на оглед от застрахователя ищецът е променял местоположението на предмети, в близост до настъпилите увреждания, дали е правил опит за почистване и др. Всички тези обстоятелства били важни за изясняване на обективната истина.

Доколкото не било установено по безспорен начин настъпването на застрахователното събитие, изрично оспорва и причинно-следствената връзка между събитието и настъпилите вреди.

Оспорва твърдението в исковата молба, че „...застрахователят извънсъдебно е признал факта на увреждането на застрахованото имущество в резултат на застрахователни причини...“ щом е съставил протокол за оглед и, че „...това изявление от ответника в частния свидетелстващ документ /Констативен протокол от *****г./ съставлява извънсъдебно признание на реализирането на покрит от застраховката риск, довел до повреждане на застрахования имот...“.

Следвало да се има предвид, че съгласно Общите условия по застраховката и Кодекса за застраховането, застрахователят бил длъжен да извърши оглед на застрахованото имущество и да опише вредите. След това в хода на ликвидация на щетата се установявало дали е налице покрит риск по застраховката; дали са представени всички необходими документи; дали са спазени разпоредбите на КЗ и ОУ и на последно място – налице ли е основание за изплащане на обезщетение.

Съставянето на Констативен протокол на *****г. не било извънсъдебно признание на реализирането на покрит риск, а бил документ, удостоверяващ извършване на оглед на конкретна дата, на конкретен обект, от конкретни лица и какви увреждания са констатирани при огледа. В тази връзка бил и чл.35 от Общите условия по застраховката – „Никое от действията на Застрахователя във връзка с чл.34 не може да се тълкува като признаване на претенция по основание във връзка с настъпило събитие“.

Съгласно раздел V. Самоучастия на застрахования във всяка щета, предложение 2 от Специалните условия по полицата по застраховка “Достъпна сигурност – за дома“ – застрахованият дължал „за всички останали случаи 30 лв. за всяка щета“. Т.е. въвежда изрично възражение за прихващане на сумата от 30 лв., представляваща договорено между страните самоучастие с процесната полица.

Оспорва исквете за имуществени вреди и по размер. Счита, че предявеният иск за претърпени имуществени вреди бил завишен по размер. Макар да било налице увреждане на фасадата с размер на 30/6 см., като стената е с размери 2,7м. височина и 4 метра широчина, като има и прозорец, то общо квадратите са максимум 10,8 кв.м. В представената от ищеца Проформа фактура количеството било 50 кв.м., тоест повече от 4,5 пъти повече.

Сочи, че ищецът не представил доказателства, че възстановяването на вредите било в размер на 3499,80лв. и че тази сума била заплатена от него.

Счита, че вредите можели да се възстановят за сума, значително по-ниска от претендираната.

Оспорва претенцията за заплащане на законна лихва в размер на 188,60лв. за периода от 30.04.2021г до 09.11.2021г.

Оспорва началната дата, от която се твърди застрахователят за е изпаднал в забава и да се дължи законна лихва.

Сочи, че съгласно Кодекса за застраховането застрахователят имал 3 месечен срок за произнасяне по претенцията и едва тогава изпаднал в забава, т.е. най-рано от 15.07.2021г.

Моли съда да приеме предявените искове като неоснователни и да ги отхвърли изцяло.

Претендира разноски по делото.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е между страните, а и от представените по делото доказателства се установява, че по отношение на притежавания от ищеца недвижим имот, находящ се в гр.Ш., общ.К., обл.С.З., ул. "*****" №3, към момента на настъпване на застрахователното събитие – на *****, е съществувала валидно сключена ЗАСТРАХОВКА „ДОСТЪПНАТА СИГУРНОСТ – ЗА ДОМА“ – полица №***** с начална дата 00:00ч. на *****г. и крайна дата: 24:00ч. на *****г..

Установява се още от представените към застрахователната преписка документи, че застраховката е сключена при максимално покритие: СИГУРНОСТ и застрахователна сума : 90 000лв . , че същата покрива рисковете по клаузи А, Б1, Б2, Б3, Б4, Б5, Б6, Б7, Д2, Д3, Д5, Д6, Д13 , както и че застрахователната премия е платена еднократно от ищеца.

Безспорно е и настъпването на застрахователното събитие на дата 12.04.2021 г. , за което застрахованият е уведомил застрахователят и ЩЕТАТА била заведена под № *****г., извършен е оглед от представител на застрахователя и съставен Констативен протокол н *****г., като не се спори между страните, че застрахователят е отказал изплащане на обезщетение. Не е спорно между страните, че застрахователят не е изпратил вещо лице, което да опише и оцени щетите след настъпване на застрахователното събитие.

По делото е изготвено и прието заключение на допуснатата съдебна техническа експертиза.

От така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 405, ал. 1 от КЗ, като предвидената в тази норма отговорност на застрахователя може да бъде ангажирана при осъществяването на сложен фактически състав, който включва следните елементи: наличие на валидно учредено застрахователно правоотношение между страните; настъпване на твърдяното застрахователно събитие в периода на осигуреното застрахователно покритие; наличие на вреди, за които се претендира застрахователно обезщетение, възникнали в резултат от застрахователното събитие; изпълнение на задълженията, поети от ищеца в качеството му на застрахован за заплащане на дължимата застрахователна премия; уведомяване на застрахователя за настъпило застрахователно събитие и представяне на необходимите документи за неговото установяване. При кумулативната даденост на тези предпоставки съгласно цитираната разпоредба в тежест на застрахователя възниква задължение за заплащане на застрахователно обезщетение на застрахования. Съгласно процесуалното правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК за разпределение на доказателствената тежест, ищецът в настоящото производство, следва да докаже при условията на пълно главно доказване елементите от визирания фактически състав, за да установи основателността на исковата си претенция. Ответникът, от своя

страна, носи тежестта за доказване на противопоставените възражения с оглед оборване на заведения иск.

В разглеждания случай по делото не се спори между страните, че същите са валидно обвързани по силата на договор за застраховка, обективиран в застрахователна полица №***** с начална дата 00:00ч. на *****г. и крайна дата: 24:00ч. на *****г., с клаузи А, Б1, Б2, Б3, Б4, Б5, Б6, Б7, Д2, Д3, Д5, Д6, Д13, със застрахователна сума от 90 000.00 лева. Безспорни и установени от представените доказателства са фактът на настъпване на застрахователно събитие на ***** при покрит от застрахователя риск, както и естеството, вида и обема на подлежащите на обезщетяване вреди – замерване, замрежване, полагане на мазилка и боядисване. Представени са доказателства за завеждане на претенцията по застраховка съобразно изискванията на чл. 380 от КЗ, както и Договор за изпълнение на СМР от 05.10.2021г., от който е видно, че ищецът е заплатил сумата от 3499,80лв. при подписване на договора.

По делото е изслушан свидетеля Б. М. Д., бивш собственик на застрахования имот, който заяви пред съда, че при продажбата на имота, същият не е имал мазилка и изолация, а е бил на тухла, в много лошо състояние, стара дограма и др.

Спорът пред настоящата инстанция е изцяло правен и се свежда до приложимата методика за определяне размера на дължимото застрахователно обезщетение.

Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност - стойност, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Възстановителната стойност е дефинирана с разпоредбата на чл. 400, ал. 2 КЗ като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Съобразно разпоредбата на чл. 400, ал. 3 КЗ, ако не е уговорено друго, се приема, че застрахователната сума по договора е определена съгласно действителната стойност на имуществото. С оглед на тази въведена от закона оборима презумпция, в тежест на въвелата възражението страна е да установи, че действителната стойност на имуществото е различна от договорената застрахователна сума.

Съгласно установената съдебна практика застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Обезщетението по договор за имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. При настъпване на застрахователно събитие в срока на договора е необходимо да бъде установен размерът на вредата към деня на настъпване на събитието, като при погиване или кражба този размер е равен на действителната му стойност - стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със

същото качество.

При изчисляване на обезщетението не следва да се прилага и коефициента на овехтяване. В този смисъл са постановените по реда на чл. 290 ГПК: решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156 / 2009 г. на ВКС ТК, I т.о. - "Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност"; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о. „Обезщетенето по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането". Нормата на чл. 400, ал. 3, вр. с ал. 1 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество, т.е по пазарната му стойност. В тази насока ВКС се е произнесъл и в Р № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, постановени по реда на чл. 290 ГПК и представляващи задължителна за съдилищата практика на ВКС.

В процесния случай застрахователят следва да заплати на ищеца стойността на заплатената от него сума за възстановяване на уврежданията по фасадната мазилка на застрахования имот, а именно сумата от 3499,80лв., която сума е платена от ищеца, съгласно Договор за СМР от 05.10.2021г..

Застрахователят дължи на ищеца и обезщетение за забава по чл.409 от КЗ във вр. с чл.86,ал.1 от ЗЗД в размер на 188,60лв., за периода от 30.04.2021г. до 09.11.2021г.

Върху главницата от 3499,80 лв. се дължи законна лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 10.11.2021 г. до окончателното плащане.

При този изход на спора, ищецът има право на всички разноси, които е направил в производството общо в размер на 1048,00 лв. (148,00лв. – държ. такса, 100,00 лв. – депозити за вещо лице и 800 лв. – адв. възнаграждение), която сума следва да бъде присъдена на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Воден от горното, Казанлъшки районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО“
*****“АД ЕИК *****”, със седалище и адрес на управление гр. С.,
****, район *****, жк.“*****”, ул.“*** С.“*****, да заплати на К. П. П.
ЕГН ***** и пост.адрес: гр.Ш., ул.“*****”3, сумата 3499,80лв. (три
хиляди четиристотин деветдесет и девет лева и осемдесет стотинки),
представляваща застрахователно обезщетение, дължимо по ЗАСТРАХОВКА
„ДОСТЪПНАТА СИГУРНОСТ – ЗА ДОМА“ – полица №*****, настъпило

на 12.04.2021 г., за което е образувана щета № *****Г, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 10.11.2021г., на основание чл. 405, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО“
*****“АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С.,
****, район *****, жк.“*****“, ул.“*** С.“*****“, да заплати на К. П. П.
ЕГН ***** и пост.адрес: гр.Ш., ул.“*****“3 сумата в размер на
188,60лв., представляваща обезщетение за забава по чл.409 от КЗ във вр. с
чл.86, ал.1 от ЗЗД за периода от 30.04.2021г. до 09.11.2021г.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО“
*****“АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С.,
****, район *****, жк.“*****“, ул.“*** С.“*****“, да заплати на К. П. П.
ЕГН ***** и пост.адрес: гр.Ш., ул.“*****“3 сумата в размер на
1048,00лв, представляваща сбор от направените в производството съдебно-
деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Старозагорски окръжен съд,
в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е
изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – К.: _____